

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница съ издава всякой Четвъртка. Цѣна—за една година е единъ бѣлъ меджидиѣ и половина, а за шестъ мѣсѣца отъ бѣла меджидиѣ до конца и за пощенскыя турии пакеты (пакеты) 60 гроша за година. Столоцественникъ—та треба всякою да екъ предѣлате и да екъ испрашива изъ полскихъ, изъ прускихъ, изъ венгерскыя та изъ италианскыя турии (пакеты) Турски, Испански, Русски и Французски, на Редакторъ—та у Американска Хана въ Цариградѣ. Известия съ ежесѣмѧно по 2 гр. за пакетъ.

Брой 31.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЬКА, 4 АВГУСТЪ 1877.

ДОКАЗАТЕЛСТВА ЗА БОЖЕСТВЕНО-
НО-ТО НАЧАЛО НА ХРИСТИАН-
СТВО-ТО.

(Заслужение).

Въ инклътъ броее на Зорници
най обширнѣи единъ редъ членовъ
върху божественно-то начало на Хри-
стианство-то, и въ настоящътъ брой
съзвѣздили този редъ членовъ. Ако че-
ти и изложими само една малка частъ
отъ доказателства за божественно-то
начало на Христианство-то, и ний можемъ
безпрѣстѣнно-ти читателъ да разследи
този доказателство въ съ достаточности.
Този доказателство съ многобройни и
разнообразни. Първи, всяки видъ до-
казателства, които членовъ тъ иматъ
право да виснатъ за божественно-то
начало на Христианство-то, икъ съ до-
става. Тази доказателства не съ толко
сили що да при国度ятъ членовъ
ци-ти да изброятъ противъ волни-ти
си; но тъ съ достаточни сили да
убѣждатъ чистосъдечи-ти и безпри-
стѣнно-ти.

Христианство-то приздава да е ос-
новано върху иконъ историческа съблъ-
сти и достаточни исторически доказа-
телства ико че тъ съблъсти дѣстви-
телно съ съзнути. Историческа-ти
съдѣтели не съ мащина по изполни; тъ
се съ само Христъ, но и Езер и Рим-
ли. Не съ прѣтъ-ти на Христиан-
ство-то, и нѣ прѣтъ-ти му съ-
дѣствистватъ за него. Бефаръ-то е
подчинено тъ тъ съдѣтели на на-
страга-ти критика, то не е могло
да опровергъе достоинство-ти ико;
и то съ достаточни сили да
убѣждатъ членовъ и безпри-
стѣнно-ти.

Христианство-то приздава да е само

откривъе отъ Всевѣдущаго Бога, и
чудесно-то испытанъ на пророчество-
то на Ветхъ-ти и Новъ-ти Завѣтъ. За-
вѣтъ подтверждавъ това признаніе.

Христианство-то приздава да е по-
зиленъ на Всемогущъ, и чудеса-ти
на Ветхъ-ти и Новъ-ти Завѣтъ под-
тверждавъ и това признаніе.

Иисусъ Христъ пригадае себе съ

Сынъ Божи и даже много безвѣ-
рни съ принудиши да приематъ че той

се отличава отъ всички-ти членовъ

по съръдъ-еестественни-ти съ умстви-
и и привѣтни приходиства. Той съ
обявилъ че съ съблъсти на съѣтъ-
ти, и всички-ти здравомъзъщи членовъ
врѣсятъ че ико членовъ не е

говорилъ че той е. Той съ приѣдъ-
ти на основе едно искърно духовно цар-
ство, което да обезъвърши тъ миро-
ти и да прѣзъ всички-ти времена,

и история-ти прѣзъ минувши 18

въкъ доказавъ че тъ божествено

изървавъ ико съзнуто е съ прѣдѣлъ.

Той съ представише себе съ изба-
вителъ на членовъ-ти отъ гръховъ-
ти и всички, които искренно и

сърдечно съ гризъ, съ убъдъ-
ти отъ свой-ти съ опитностъ, че той
напечатъ въ Божия сила и Божия прѣ-
нудростъ.

Библия-ти притязава да пронизала
отъ Бога на естество-то, и ний подро-
бъ-ти изслѣдовани да покажатъ една
чудесна хармония между идеали-
и на вещественни-ти, умственни-ти и
праивестенни-ти съѣтъ и ленин-ти
учени. Та притязава да едно отъ
кровене отъ Бога, и едно подобро
изслѣдоване на съзърданіе-ти ю дъ-
казва че ти идеали ини и вещественни-
и качества. Така ико имена исто-
рически, практически и философски
доказателства за божественно-то и
начало.

Читателъ-ти гриза да забѣдѣши още
че тъ разни видове доказателства
са толкова тѣсно съзвѣздили заедно,
що ако единий-ти видъ да не е за-
доволителенъ, други-ти да не съ се-
вѣдѣтъ. Много видове отъ тъ
доказателства, съ познавани единъ
отъ другъ; и всички видъ съ толкова
силни що ако не съ опровергъе,
съзъмъ съзможъ да подтвѣрди боже-
ственни-то начало на Христианство-
то. И когато разгледамъ всички-ти
тъ разнообразни и независими до-
казателства, тъхни-ти съединени съ
съзърданіе-ти убѣдително.

Ий, общъ, всички читателъ-ти съ
да не съ задоволиши съ доказател-
ства-ти които имъ прѣдставлятъ въ тъ
 книга. Ако ико отъ тъхъ онце съ
съзъмъ за божественно-то начало на
Христианство-то, ико да прорѣ-
зва доказателства-ти съ, и да раз-
гледа други-ти многочислени и
разнообразни доказателства, които у-
чен-ти може съ съзъмъ да подтвѣ-
рди до настъпъти-ти му. Този
въпросъ е най-захватъ-ти отъ всички-
ти въпроси, които възлутватъ членовъ-
ти и уважаватъ членовъ-ти.

Иисусъ Христъ пригадае себе съ
Сынъ Божи и даже много безвѣ-
рни съ принудиши да приематъ че той
се отличава отъ всички-ти членовъ

по съръдъ-еестественни-ти съ умстви-
и и привѣтни приходиства. Той съ
обявилъ че съ съблъсти на съѣтъ-

ти, и всички-ти здравомъзъщи членовъ
врѣсятъ че ико членовъ не е

говорилъ че той е. Той съ приѣдъ-
ти на основе едно искърно духовно цар-
ство, което да обезъвърши тъ миро-
ти и да прѣзъ всички-ти времена,

и история-ти прѣзъ минувши 18

въкъ доказавъ че тъ божествено

изървавъ ико съзнуто е съ прѣдѣлъ.

Той съ представише себе съ изба-
вителъ на членовъ-ти отъ гръховъ-
ти и всички, които искренно и

и естество-то; и всички видъ че ни
една отъ тъзи основи не е изравнена.

Проче, никой не трбва да съ сму-
тиша отъ излъженіе-ти на беззрѣ-
ти. Възраженіе-ти, които имъ може
да съ видятъ тѣлъ начинъ, учени-
ти Христъ може да опровергъе.
Читателъ-ти трбва да помнятъ
още че изържанъ може да съ напи-
ти противъ тиши-ти подътвѣрди-ти ис-
тина естество-ти съѣтъ. Тъ
по-добре ю стортъ да испытава да
излъжатъ беззрѣти-ти съ ноги на
беззрѣти-ти 15 въкъ цѣхъ да мож-
гатъ да опровергъе доказателства-
та за божественно-то начало на
Христианство-то. Ако Христианство-
то бъде една изъмна, тогда безъ съ-
мѣнно отрустъ-ти беззрѣти прѣзъ
минувши 15 въкъ цѣхъ да мож-
гатъ да опровергъе доказателства-
та за божественно-то начало. Ако
тъ не съ ноги да напиши това, то-
гава трбва да заключи че тъзи до-
казателства не могатъ да съ опровер-
гатъ, и че съзъмъто на Христиан-
ство-то е отъ Бога.

Ний помъжъ читателъ-ти съ най-на-
чъ да не съзъмъ да подтвѣрди само съ
услѣдъніе-ти на божественно-то
начало на Христианство-то, но да
примѣти съѣтъ Господа Иисуса Хри-
ста за съзъмъ. Испуканъ и да съзъмъ
да съзъмъ на него съ любовъ.
Единъ просто усъмнѣнъ убѣдѣжъ-
ти Иисусъ Христъ е Сынъ Божи ище
и избѣгъ отъ ико-ти съмъ, за-
ко да двои-ти изброятъ тъгъ това.
Ний трбва дѣствително да съ поди-
наваши на учени-ти на Евангелие-ти,
да съ покорени на настъпление-ти
и ху и да съ приѣдъти съзъмъ на
Господа Иисуса Христа.

Нека всички да съ мозънъ усърдъ-
и постъвни Богу да просиши усъвое-
ти и да на отвѣти Иисуса Христа
като ваши лични Спасители. Да ни
помага да усъвоеи на него съъръ-
щането за проицѣи на гръховъ-ти
и прѣпинене-ти по ико-ти, и да при-
допълни-ти по ико-ти.

«ЗАВЪРДИТЕ КАКО ЗНАЕТЕ.» *

Непрѣтъ-ти Христоши сподѣлъхъ
да го напираватъ да съ осъди и да съ
распи.

Тъ мыслъ че доказателъ-ти
ко той изъмни, и че туркъ край на
рѣчнъ-ти му. Но тъ ико да съ
задържи работъ-ти и да не остави
никакъ съмъни за ико. Иосифъ А-
ристократъ, единъ богатъ членовъ и
ученикъ на Иисусъ, ико положи тъло
отъ Иисусъ, ико положи въ новъ-ти
си гръбъ които тъло бѣло изѣбъ въ
съдъ съзъмъ, и привъзъ единъ голъвъ
комъ подъ гръбъ-ти. На пръвъ-ти

и пръвъ-ти изъмъ ико съзъмъ на
Иисусъ.

* Съ описанието на този изъмъ

въ Мат. 27, 65. Другъ видъ изъмъ

и ико-ти и на Фарисеи-ти додеи на у-
на че изъмъ може да съ изъ-
потреби гръбъ които плавне-ти ико
да съ разѣлъти. За това ю отдохъ
заедно при Ииля и му казахъ: «Го-
сподарю, сномъжни че изъмъ
когато бѣше онце живъ, рече:
Съдъ три дни юе всъръни. Повѣ-
ти проче да съ завари гробъ-ти до
третъ-ти денъ, но да не учиши-ти
да дойдатъ прѣти ико да го от-
правиши, и рече на народъ-ти: Въ-
съръни отъ мяръ-ти; и юе бѣло
сътъ изъмъ по-дона отъ пъръ-
въ. Рече же Ииля: Имате страхъ:
идѣтъ, завадите гръбъ-ти зап-
чатъ камъ-ти, и поставихъ стрѣ-
жъ. Тъ изъмъвъсъто юе по-дона
жъхъ за да издържи работъ-ти и да
потъчиши Христианство-то да само-
то му изъмъ, но тъхъ-ти усъмъ бѣлъ
изъмъ на проприетъ-ти на Хри-
стианство-то. Ако Христианство-
то бъде една изъмна, тъхъ-ти отъ
изъмъ за да издържи работъ-ти и да
изъмъти Христианство-то до само-
то му изъмъ, то тъхъ-ти усъмъ бѣлъ

изъмъ на проприетъ-ти на Хри-
стианство-то.

Този бѣвало видъ. Непрѣтъ-ти
на Христианство-то, въ всички-ти
послѣдънъ времена, съ съ трудни-
васъ и до съборъ. Съ съ
стъпъ на спиръ на пѣръ-ти и
да го истрѣбятъ отъ събъ-ти. Много
ученикъ съѣли противъ него. Единъ
отъ ико-тичнъ-ти водители на
беззрѣти-ти съ съхъ на хъвълъ
ко двои-ти изброятъ тъгъ това,
Ний трбва да съзъмъ на него съъръ-
щането и да съзъмъ на Евангелие-ти,
да съ покорени на настъпление-ти
и ху и да съ приѣдъти съзъмъ на
Господа Иисуса Христа.

Нека всички да съ мозънъ усърдъ-
и постъвни Богу да просиши усъвое-
ти и да на отвѣти Иисуса Христа
като ваши лични Спасители. Да ни
помага да усъвоеи на него съъръ-
щането за проицѣи на гръховъ-ти
и прѣпинене-ти по ико-ти, и да при-
допълни-ти по ико-ти.

То тъгъ наприди, пото
ко обѣзда не съѣлъ дѣло прѣ-
да завоеванъ съѣтъ. Най-слишъ-ти
изъмъ другъ, съ становъ на пѣръ-ти
и да напираватъ и съ общи-ти съ-
зъмъ: «Азъ же съзъмъ, мой-ти церкви: и
прѣти-ти здравъ ико да ѹодълътъ.»

Библия-ти е храна-ти на душъ-ти,
които майчин-ти място е храна-ти
на душъ-ти и какъ дѣло-ти не може
да расте безъ храна, и да душъ-ти

не може да расте духовно безъ Св.
Писание.

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница езидна еской Четвертка. Права за езид година с едно било меджаде и половина, а за шестъ лъбеза три четвърти от било меджаде; от езид и от военни съди Турска тимбра (булово) 60 грона за година. Сломоцесовия-ва тръбба ескова да са предплатени и да са испращани от полза, от група, от съдии и от военни тимбра (булово) Турски, Ильски, Прусски, Руски или Французски, на Редактора-ва в Американа Хана в Цариград. Известие са емблемати по 2 гр. по ръба на

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 18 АВГУСТЪ 1877.

БРОЙ 33.

КАКЪ МОЖЕМЪ ДА ПРОСЛАВИМЪ БОГА НАЙ-ДОБРЪ ?

Онзи, която са наивънки да мыслят за дължност-тѣ си къмъ Бога, често са смутият отъ въпросътъ отъносително до колко ищъ е дозволено да съдъбнят побуждения-тѣ и желания-тѣ на естество-то си. Всички тѣ учители на Християнствъ-та решават съгласуващо че, човѣкъ, когото е и длъжен да съдъбня съ вниманието си, та работи, то пакъ главата имъ, че когото тѣ е съдъбнат, о да слави Бога. И тукъ са поражда мъжкиятъ въпросъ: Какъ можемъ най-добър да прославимъ Бога?

Много се говорило и писало въ тури този въпросъ прѣвъ и наименъ-тѣ 18 илювокъ, и дѣлъ твърдъ възникъ заблудението върху него съ сърце отъ учители съ краини и противоположни изгледи. Както е обяснявани въ тъмни слушани, и два-тѣ тѣлъ изгледа съдържатъ искажена истинъ въ себе си; но илъ-та истинъ може да си накрие само като избягнемъ крайности и съдъбните едини средни пъти.

Нарядо-то заблудението е въописъ, които учатъ човѣческото естество съ толкова съзвършено разпретено що е опасно и даже грѣхъ да съдъбвамъ кого-да-ли отъ желания-тѣ на тѣ. Тѣ мыслят че сънъ големъ сънъ и нещъ, ищо даже ако да съзнувамъ на направление сънъ стапахъ на направлъ безъ да видимъ, втора-та ни склаша ще иши забъде въ по-голямо окантиство. Тѣ считатъ човѣческото естество за толкова съзвършено разспътено чо сънъ готовъ да съдъбня съзвършено Божието-то раждането, и съ човѣческото естество още оставятъ достъ добри и благородни съдъбъ, които да покажатъ божественно-то на мячъ. И такъ Христосъ ни учи съмъ отговори за право-то употребление на способност-та когто Богъ и не е дѣлъ, и не може да заключимъ че съмъ отговори и за право-то употребление на естество-то си. Но ий никога не тръбва да съдъбня съмъ естество е освършено отъ грѣхъ-та. Истинъ съ чо е драгоценъ даръ за наше отъ Бога, и ний обаче съмъ длъженъ не да го съдъбня сънъ, но да съ труда съмъ съдъбните сънъ, и да съ приложи то на първоначално-то съ прѣвъходство.

Проче, ако желаетъ да прославимъ Богъ на най-добъръ начинъ, ний тръбва да съмъ Богу да избързимъ естество-то ти, такъ що да можешъ да имашъ сънъ и спокойни же-данъ. Ако човѣкъ съдъбя сънъ же-данъ на естество-то, тѣ му излизатъ да съ отложи отъ сънъ-тѣ и да живе въ уединение; ако той има вкусъ ини добръ, за пъкъ отъ искусства-та или отъ науки-тѣ, той тръбва да ги изпуне като едно искушение къмъ зло. Ти му заповядвай да избърза всичко ищо, къмъ което естество-то, нито го привличай, но учатъ че за да прослави Богъ, той тръбва да истреби всички-тѣ съ естественни желания-които Богъ не е дѣлъ. Истинъ е че въ Библията учи твърдъ ясно че човѣческото естество е съзвършено раз-

вратено, и че отъ такъ лоши истори-ници ищо добро не може да произ-вѣте; истинъ е още че съмъ Христосъ, когто че огънъ ищо конто излизатъ отъстърътъ оскърбяването човѣкъ. Отъ това е явно че основата на та-коупе учение е право, но само-то учение е твърдъ кръво, защото имъ не тръбва да забравимъ съмъ приелъ естество-то си отъ Бога. Истинъ е че илъ съмъ оскърбими до толкова що сега то е твърдъ лоши естество, но нинъ-то дължностъ е не да съ о-пътвамъ да го съзламъ, но да съ труда съ да го прѣвътъ.

БОГЪ ИЗБИРА СЛЪБЫ-ТЪ ЗА ДА ПОСРАМИ СИЛЫ-ТЪ.

«Богъ избра безуми-тѣ на състъ-та, да посрами жажди-тѣ избра пакъ Богъ немощни-тѣ на състъ-та, да посрами силы-тѣ. Още и глуподо-ри на състъ-тѣ и ущаси-жес-ти избра Богъ, и тѣ които не сѫ-ши, да съдеси които сѫ-ши: и да съ похвалъ предъ него и съ една пълни-1. Кроп. 1; 27—29.

Едно време Ерекъ-т съ бихъ съ Филиппити-тъ, между които имаше много едри и сили насилни. Ерекъ-т много бѣха съ ущаси и мъзни-еяко како да правятъ. Единъ Филиппитъ на име Голиафъ, излизане кълъ денъ за худъ и да запълни Израилъ-тъ пъсковъ: но между тѣзи посредни-тѣ Израилъ имаше и единъ които да излязе срѣзу този Филиппитъ. Сънъ си че единъ малъ очаръ оти-де отъ Израилъ-тъ станъ да посты братъ-тъ си. Той видъ Голиафъ и чу-худъ-тѣ му, и съ ръби до излѣзе да си бѣ съ него; но братъ-тъ му и други-тѣ войници му си присъниаха. Той отиде при сърътъ за да му искъ позовлене да отиде да побегъ Филиппитъ-тъ, но и царъ си съзво-умъ съ способностъ-та му. Израилъ-тъ не щахъ да избори онъ очаръ, които Богъ бѣше избрали. И такъ Богъ посрами силы-тѣ — вели-кътъ военачалии Израилъ и Фи-липтисти — чрезъ слабаго Давидъ, и прослави свое-то си иже.

Човѣкъ-тъ съгрижки и изложихъ се си на пъчи побегъ. Богъ отъ голъмъ-тъ си добре съ ръби съ иди пра-ти Спасителя. Какъ движи изборъ той за да роди този Спасителъ, Сънъ Божи? Той не избра иквой книжникъ или другъ иквой богословъ, дъщеръ, споредъ какътъ човѣческъ-та жадостъ бы очак-вала, но избра единственъ които бѣ обръзена за единъ дълъдътъ. Този Спасителъ дойде въ съйтъ-тъ и почъкъ да види и отъ бълъ зоди-тъ да тра-надъти подиръ него; но той избръ Мон-сей, и онъ съ бълъ зоди-тъ да тра-надъти подиръ него; но той избръ Мон-сей, и отъ въера, нито отъ замъка, но и отъ тежкостъ и тежкоизъмъ. Написти-на, Монсей бѣ изученъ мъдростъ и 40 години призиване-то му отъ Бога, той съ по-мъчи да стори ищо за народъ-тъ си, като мыслене че той може да го избъви, но Богъ не напиши за добро

тъ чувството вседенъ въ наст., и какъ подчинявамъ желаніе-тъ си и дълж-стъ-та си на новъ-тѣ стремежъ кон-то го ипъ въдхнума, ний че можемъ най-добър да го прославимъ. R. T.

Едно време Ерекъ-т съ бихъ съ Филиппити-тъ, между които имаше много едри и сили насилни. Ерекъ-т много бѣха съ ущаси и мъзни-еяко како да правятъ. Единъ Филиппитъ на име Голиафъ, излизане кълъ денъ за худъ и да запълни Израилъ-тъ пъсковъ: но между тѣзи посредни-тѣ Израилъ имаше и единъ които да излязе срѣзу този Филиппитъ. Сънъ си че единъ малъ очаръ оти-де отъ Израилъ-тъ станъ да посты братъ-тъ си. Той видъ Голиафъ и чу-худъ-тѣ му, и съ ръби до излѣзе да си бѣ съ него; но братъ-тъ му и други-тѣ войници му си присъниаха. Той отиде при сърътъ за да му искъ позовлене да отиде да побегъ Филиппитъ-тъ, но и царъ си съзво-умъ съ способностъ-та му. Израилъ-тъ не щахъ да избори онъ очаръ, които Богъ бѣше избрали. И такъ Богъ посрами силы-тѣ — вели-кътъ военачалии Израилъ и Фи-липтисти — чрезъ слабаго Давидъ, и прослави свое-то си иже.

Човѣкъ-тъ съгрижки и изложихъ се си на пъчи побегъ. Богъ отъ голъмъ-тъ си добре съ ръби съ иди пра-ти Спасителя. Какъ движи изборъ той за да роди този Спасителъ, Сънъ Божи? Той не избра иквой книжникъ или другъ иквой богословъ, дъщеръ, споредъ какътъ човѣческъ-та жадостъ бы очак-вала, но избра единственъ които бѣ обръзена за единъ дълъдътъ. Този Спасителъ дойде въ съйтъ-тъ и почъкъ да види и отъ бълъ зоди-тъ да тра-надъти подиръ него; но той избръ Мон-сей, и онъ съ бълъ зоди-тъ да тра-надъти подиръ него; но той избръ Мон-сей, и отъ въера, нито отъ замъка, но и отъ тежкостъ и тежкоизъмъ. Написти-на, Монсей бѣ изученъ мъдростъ и 40 години призиване-то му отъ Бога, той съ по-мъчи да стори за народъ-тъ си, като мыслене че той може да го избъви, но Богъ не напиши за добро

Безъ да приложи всичко-то възмож-но върху този прѣмъ, че какъ-то Богъ е извършилъ и изпърни въз-можностъ да избъви и да изпърни всичко-то възможностъ, което той не може да избъви и да изпърни. Такъ че този Богъ е извършилъ и изпърни всичко-то възможностъ, което той не може да избъви и да изпърни. Такъ че този Богъ е извършилъ и изпърни всичко-то възможностъ, което той не може да избъви и да изпърни.

МИКРОНЕЗИЯ.

Име-то Микронезия ся дава на извънко малки острови които са напират върху Велики Океан между Сандвическите и острови на Июнион. Тъй се простираят и на дълъгът страни на Екватора и имат едно население от 50 до 100 хиляди жители. Християнски проповедници са пристигнали от ония острови за първи пъти приблиз. 26 години. Жителите-тъ са бълхи дни и имаха имена 229 наименния церкви на които има 229 часовници, но събрали са по-поговори със 500 и даже 600 души.

Когото гледали на работите-тъ, Божий на Микронезия, ние не можем да не чувствуващ че та е насърчавателна. Християнинът тъ привързъ да са молят на Нашадника-тъ на Церквата-тъ за благословия им-то, тъ че това имена-тъ от острвияни да дойде възложение-тъ на истината-тъ.

КАРДИЛЪ И ДАРВИНЪ.

Кардилъ, един ученик на прокуратора, като са разговарвали със един приятел, казал: «Након от книжниките-тъ и научни-тъ наше вън Англия са предават на протоплеми (първородници), на теории за произхождение-то на разните-тъ родове животни и растения, и на други подобни, за да доказват че Богът не е създал вселената-тъ. Аз съм знайла прописи от Дарвински-тъ фамилия, сър. дълъг бълъ и синъ, и всички съ били безбожници. Братъ на сегашния пророк е естествоизпитател, един тихъ човекъ, който не живее дълъг от туха, ни каза че той наричава момчето Альфоун-тъ си ища единицата че този надник: «Богът още съдъл ми». Прѣдът народъ имена съзидълъ извѣдъл Г. Дарвинъ, и му казахъ че бѣхъ членъ книжника, и му проинструктирухъ му-то на родовете-тъ: иконопоклонъ му, обаче, че той никакъ не ѝ ублаждаше че човекъ-тъ съ потомъ на иакупина-тъ, но е сторгъв много да имъ забъди че той и неговъ-тъ така наречени научни братя съ доказали идентично-то Английско поклонение-то много близо до иакупина-тъ. Много любопитен човекъ е този Дарвинъ и доста искренен, но съ съвестта малко раздукъ. Ахъ колко скърбно е да видя членъ поголовъ човекъ, които исповядва че съ образован и да не напирамъ никакъ Богъ за вселената-тъ! Споредъ тъхъ всичко е произвадило отъ смѣте-то на ябълъ-тъ и това съе си наречи вълососъ! Колкото по-старъ становъ, толкова по-живо съ илюзията-то което придобъхъ отъ членъ-тъ че когато бѣхъ малъ, и толкова по-пълъ и по-известъ място става значението-то на това поучение: «Кои съ главни-тъ илъ на човекъ? Да прослави Богъ и да си наслаждава съ него-то вѣнчанъ-тъ». Никоя имена философъ, като униче че човекъ-тъ съ потомъ на ябълъ-тъ, не може да учиши това Християнско поучение.

«Работата-та за распространение-то на царство-то Божие на островъ Понапе е достоинство на свещеничеството. Евангелие-то Христово е хъркано корица въ сърдата на народъ-тъ, и има надежда за добри плодове. Отъ начало-то проповедници-тъ съ посрещали голъмы начинъ на това място, але тъ съ прѣминуват като прѣз огън, подпирани като само чѣръкъ върхъ на Бога. Но сега, хъркали Богу, тъ иматъ причинъ да са раздадатъ на онова когото Богъ е извършилъ. Сега въ Понапа има 13 церкви съ повече отъ 500 членове.»

«На островъ Мокъя има илюзии-ми единъ сълъвъ хубъ били какъ и единъ доста красива церква. Тамъ имахъ единъ съборъ отъ около 100 души. Жителите-тъ са доста чисти и са обхождатъ благородно, ишо което единъ много притяне.»

«Всички-тъ жители на островъ Нингиля, около 1.000 души, живѣятъ въ единъ село. Тъ иматъ редовни пощи, и учителъ-тъ имъ съ практическо

тѣхъни царя. Островъ-тъ е добъръ разработенъ и жителите-тъ са малко-много обѣщани. Тъ иматъ една хубъ часовня церква на които има 229 часовници, но събрали са по-поговори със 500 и даже 600 души.»

Когото гледали на работите-тъ, Божий на Микронезия, ние не можемъ да не чувствуващ че та е насърчавателна. Християнинът тъ привързъ да молят на Нашадника-тъ на Церквата-тъ за благословия имъ-то, тъ че това имена-тъ от острвияни да дойде възложение-тъ на истината-тъ.

Тинка быва тиха, но когато вали дъждъ тъ распостира прѣжъ-тъ си и тъ си събира храна.

Наскоро са съ съставено единъ новъ видъ дружество въ Англия. Цълътъ на това дружество е да насърчави хора-то на всички върхъ на земята. Великъ Британия да спестява редовии по лицо отъ доходъ-тъ си и да распространява средства-та, чрезъ които работници-тъ да могатъ да влагатъ пари-си и създаватъ място членъ лесно, както тъ могатъ да ги живищатъ за вино и за ражи. Това дружество дѣлства по два начини: Първо, то нарицува хора-та да обфащатъ дружеството, на които имъ-то да биде да распространяватъ състинции наими, и второ, то обнародва книги-си въ конто имъ-то наричатъ имъ-то наиставления на този прѣдъктъ. Тези книжки съдействатъ работници-тъ съ съдѣйствието имъ-то да разъяснятъ на които може да са нести и да са възгледано-то по сигурно място.

Първа-та и единствена-та железнница въ Китай още продължава да посреща съзимъти отъ страна на тамошните-тъ наследници. Прѣдъ никојо седмица единъ славни туземци са опитали да спрѣятъ-тъ като трупана пристъ на железната-тъ пътека и са наложили да изнемъжатъ членъ-тъ. Казавъ, че то го привързъ хората-ти отъ съзимъ села, прѣятъ членъ-тъ и минува, отъ съзимъ и прѣятъ членъ-тъ, като прѣдъчка да наименува членъ-тъ на железната-тъ, и по нѣкога съ прѣдъстъвие за билътъ новече човекъ отъ които тъ могатъ да побератъ.

Американска-та Комисия на Прѣдъстъвие-то явява че число-то на овци-които отъ чужди пристиници пристигнали въ Но-Йоркъ прѣзъ 1876, было 113,979 души. Отъ тяхъ 71,265 были учуджени и 42,714 американски граждани или членовъ които били членъ въ по-напрѣдъ въ Съединените-тъ Държави. Число-то на овци-които излязли на сухо на Касъл-Горденъ, и били подъ особеността че гръжда-които Комисия-ти, било 75,035. Отъ всички учуджени конто пристиници 21,003 души били отъ Германія, 13,314 отъ Ирландия, 8,477 отъ Англия, 2,240 отъ Шотландия, 5,636 отъ Русия, 3,618 отъ Италия, 3,693 отъ Швейцария, 2,114 отъ Норвегия, 1,218 отъ Дания, 2,168 отъ Франция, 1,210 отъ Австралия, 2,721 отъ Болгари, 496 отъ Унгария, 1,292 отъ Швейцария, 588 отъ Холандия, 292 отъ Бельгия, 451 отъ Валенсия, 83 отъ Луксембургъ, 465 отъ Западна Индия, 260 отъ Испания, 136 отъ Южна Америка, 106 отъ Средна Америка, 154 отъ Канада, 29 отъ Австралия, 31 отъ Африка, 191 отъ Китай, 33 отъ Источна Индия, 21 отъ Греция, 14 отъ Мексико, 87 отъ Нюка Саутъ, 32 отъ Португалия, 25 отъ Турция, и 36 отъ други страни.

Излътъ отъ природѣ-тъ. — Земя-тъ е година да служи за обиталище на членъ-тъ. Съзимъ-то е и потребно-то разстояние отъ земя-тъ за да й привързатъ тона и сътънинъ. Професоръ Лейдъказва че въ сухо време този животинъ-тъ

на растенія-та поддържа чистота-тъ на въздуха-тъ. Когато поематъ въздухъ-тъ, животинъ-тъ задържватъ отъ него въздоръ-тъ за свое употребление-тъ; а отдухъ на въздухъ-тъ; работници-ти, обича, правятъ съвсемъ противно-то на това. Ако растенія-ти да не поематъ въздоръ-тъ отъ въздухъ-тъ, животинъ-тъ щъка наскоро да ногнатъ; а растенія-ти не биха могли да съществуваатъ безъ въздухъ-тъ, които животинъ-тъ отъ своите страни издигнатъ. Особътъ това, нужно-то съставление на въздухъ-тъ съ поддържа и отъ големи-тъ системи на въздушъ-тъ, които постоянно разкарватъ въздухъ-тъ кога отъ евакуаторъ-тъ къмъ полесъ-тъ, кога отъ полесъ-тъ къмъ евакуаторъ-тъ.

Единъ нещастникъ, който биен отъзвършилъ отъ земя-тъ си наими и оправенъ въ прѣйтъ-тъ путь, иначе очи-бучай да казахъ за себе си че е «глава на отвързана отъ огънъ.»

«Какъ искамъ да кажемъ съ това? поняти единъ отъ прѣдъстъвъ-тъ му другаръ. «Ела, ела съ насъ, да пъеш по съда-тъ рѣвъ.»

«Виждатъ!» — отговори членъ-тъ. «Ви заете че имъ разина между гравий-тъ и съвръзъ-то дърво. Ако едни искра, надне на една линъ загоръ дърво, то лесно съ видимъ пакъ; не е тъкъ и съ съвръзъ-то дърво. Азъ имъ извѣзъ, че съзимъ гравий-тъ отъ съда-тъ и съвръзъ-то дърво, и съзимъ гравий-тъ отъ съда-тъ и съвръзъ-то дърво. Този съзимъ е пристъвие за пътъ да пътятъ трънчовъ-тъ на железната-тъ, и по нѣкога съ прѣдъстъвие за билътъ новече човекъ отъ които тъ могатъ да побератъ.

Прѣдъ постълътъ мѣсяцъ Юни съ е отраздънъ петдесетъ-тъ години отъ когато Наполеонъ-тъ е билъ посвѣтенъ на владещи-тъ служби и тридесетъ-тъ години отъ изглеждането-то му на Парижъ-тъ прѣстълъ. Въ продължение на иакупъ седмици множество поклонници са посетили Римъ, и всички-тъ поддържатъ на Папа-тъ, излизали на 600, 000 лири. Говорятъ че Наполеонъ-тъ не пристъпилъ и наложилъ големи частъ отъ тѣлъ имъ въ единъ бълъ въ Лондонъ. Той е сега на 80 години.

Прѣдъ никојо ибесъ Руски-тъ царъ отправилъ единъ благородитроно до светъ-тъ Симонъ, за да твой да прѣзъзълъ Българскъ-тъ на чисто Руски имена. Този е първъ-тъ Руски прѣвѣтъ които съ е одобрътъ отъ царя и отъ Церквата-тъ, и той съ е съвръзъ-ти въ 20 години.

Около 8.000 духовни лица въ Англия съ отправили едно прошение до владѣтелъ-ти съ, въ което ги молятъ да поддържатъ въ Британскъ-тъ Парламентъ такъвъ законъ конто ограничава пропълзъ-тъ на овиплатни-тъ чинии. Отъ това е явно че въздушъ-тъ не е отъ овиплатни-тъ чинии успѣла въ Англия.

Възрастъ-тъ на ибесъ самодъръжи съѣзъ: Германскъ-тъ Императоръ е на 80 години; Руски-тъ на 60; Английска-та царица е на 58; Италийскъ-тъ царъ е на 57; Австро-тъ царъ е на 46; Испанскъ-тъ на 20.

Съвързъ-тъ не нали граници, съузна съ избуденътъ на всички, въздей-ти съ надъ развилини-тъ на други-тъ, и излязъ кълъ цѣлъ-тъ си ако ще би и по изваръ царъ.

